

Ο Μαρινάκης νίκησε στον Πειραιά αλλά δεν θα μπορεί να κάνει βήμα αν νικήσουμε στο Πέραμα και στο Κερασίφι.

του Σπύρου Ραπανάκη

Δυο κόσμοι συγκρούονται στον Πειραιά

Ο Πειραιάς έχασε από την πρώτη Κυριακή των εκλογών. Και αυτό είναι μια πραγματικότητα. Τα επιχειρηματικά συμφέροντα, η πιο σκοτεινή πλευρά των δυνάμεων του κεφαλαίου, με τη στήριξη κυβερνητικών στελεχών, την ψήφο των ναζί, του Σεραφείμ, των οργανωμένων οπαδών και των μπράβων, ολοκλήρωσαν την “εισβολή” στο μεγάλο λιμάνι. Από την άλλη, ο εκλεκτός του Σαμαρά, Μιχαλολιάκος, το πρωτοπαλίκαιο των ρεηντζερς, ο δήμαρχος που έπαιξε το ρόλο του κομματάρχη στην πόλη.

Η πιλοτική εφαρμογή της ανάπτυξης αλά Κίνα

Βέβαια είναι αφελές να πει κανείς ότι ο Πειραιάς επελέγη τυχαία από τους κυρίαρχους να εφαρμόσουν αυτό το πείραμα μεταπολιτικής, με το κεφάλαιο να προσπερνάει τους πολιτικούς εκφραστές του και με τον πιο ωμό τρόπο να επεμβαίνει στην πολιτική μέσω της αυτοδιοίκησης. Ο Πειραιάς αποτελεί το βασικό πεδίο κερδοφορίας και εκμετάλλευσης για την επόμενη μέρα της “ανάπτυξης”, με το φιλέτο του λιμανιού να είναι στοχός πολλαπλών επιχειρηματικών συμφερόντων. Η επιχείρηση της πλήρους ιδιωτικοποίησης του λιμανιού έχει ήδη τεθεί σε πιλοτική εφαρμογή με την “παραχώρηση” στην Cosco. Τα δείγματα γραφής χαρακτηριστικά : Καταπάτηση εργασιακού δικαίου και συλλογικών συμβάσεων, απαγόρευση συνδικαλιστικής δράσης, πλήρης απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και ωραρίων, μισθοί και συνθήκες Κίνας για τους εργαζόμενους από τη μία. Από την άλλη, άυξηση της κερδοφορίας μέσω του μειωμένου εργασιακού κόστους αφενός και μέσω της εκμετάλλευσης υποδομών και επενδύσεων του δημόσιου ΟΛΠ, φοροαπαλλαγών, οικονομικών και νομικών διευκολύνσεων για την Cosco. Το μοντέλο αυτό είναι η εικόνα από το πολύ κοντινό μέλλον της ανάπτυξης τους και των θέσεων εργασίας που ο Σαμαράς και ο Μώραλης υπόσχονται.

Επόμενος στόχος στην ατζέντα, η ιδιωτικοποίηση και του υπόλοιπου λιμανιού, ακόμα και του επιβατικού μέρους του, όπως την ψήφισε μειοψηφικά η κυβέρνηση. Η θέση Μώραλη – Μαρινάκη : Παραχώρηση δραστηριοτήτων σε ιδιώτες, στο πρότυπο της Cosco, αλλά όχι μονοπωλιακά. Παράλληλα, η μετατροπή του Πειραιά σε εφοπλιστικό city, κέντρο logistics, επενδύσεις σε ακίνητα και η δημιουργία “Πειραικής Ριβιέρας” σε όλο το παραλιακό μέτωπο, με διάφορα επιμέρους σχέδια να αναπτύσσονται στο ενδιάμεσο, όπως η κατασκευή πίστας φόρμουλα 1, καζίνο, πεντάστερων ξενοδοχείων. Σε αυτό το πλαίσιο και οι φωτογραφικές αλλαγές των συντελεστών δόμησης εν μία νυκτί από το ΥΠΕΚΑ για την ευρύτερη περιοχή των λιπασμάτων στη Δραπετσώνα. Κοινός παρονομαστής σε όλα τα σχέδια και τα όνειρα του κεφαλαίου για την “ανάπτυξη” στον ευρύτερο Πειραιά είναι η κερδοφορία των ιδιωτών που πάει χέρι – χέρι με τους χαμηλούς μισθούς και τις επισφαλείς σχέσεις εργασίας.

Ανάχωμα αντίστασης στην επέλαση του κεφαλαίου

Είναι λοιπόν αυτή η πορεία χωρίς επιστροφή; Ακόμα και αν πάνω από τον Πειραιά караδοκεί ένα βαθύ σκοτάδι, ο ευρύτερος Πειραιάς μπορεί και θα παίξει το ρόλο του

αναχώματος στην επέλαση του κεφαλαίου και της νύχτας. Την Κυριακή, το Κερατσίνι, η Δραπετσώνα και το Πέραμα ψηφίζουν για δήμαρχο, με τους υποψηφίους της Αριστεράς να βρίσκονται εκεί. Ο Χρήστος Βρεττάκος με τον “Άλλο Δρόμο” στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα και ο Γιάννης Λαγουδάκης με την παράταξη “Μαζί για την Ανατροπή” στο Πέραμα βρίσκονται στην δεύτερη Κυριακή, μια ανάσα από το να κερδίσουν τους δήμους, αφού έκαναν τις μεγάλες εκπλήξεις, ενάντια σε οργανωμένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα. Το σημαντικότερο όμως είναι, ότι πρόκειται για τους δύο δήμους στην επικράτεια των οποίων βρίσκονται τα φιλέτα του λιμανιού, αφού είναι οι περιοχές που εδράζεται το εμπορικό κόμμάτι του. Από τη μία το Ικόνιο στο Πέραμα, όπου σήμερα έχει εγκατασταθεί η Cosco, και όπου βρίσκεται η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Από την άλλη το Κερατσίνι και η Δραπετσώνα, με το χώρο των Λιπασμάτων, το λιμάνι όπου σχεδιάζεται να γίνει ο σταθμός κρουαζιέρας, το εργοστάσιο της ΔΕΗ. Στην πραγματικότητα, η μάχη των εκλογών στο Κερατσίνι – Δραπετσώνα και στο Πέραμα αποκτούν χαρακτηριστικά κεντρικής πολιτικής μάχης ενάντια στο τείχος που θα επιχειρήσει το κεφάλαιο και οι εφοπλιστές να στήσουν στην πόλη του Πειραιά. Εάν αυτοί οι δήμοι περάσουν στην Αριστερά, δημιουργούνται οι συνθήκες για τη συγκρότηση ενός μετώπου αντίστασης και αγώνα απέναντι στην επιχείρηση ιδιωτικοποίησης, ξεπουλήματος, περιβαλλοντικής καταστροφής και εργασιακού μεσσαίωνα που επιφυλάσσει το πλάνο της ανάπτυξης του Σαμαρά και του Μώραλη. Οι δυο γειτονικοί δήμοι θα δημιουργήσουν πλέγμα προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, των ελεύθερων χώρων, του πρασίνου, των πολιτών. Θα εκπονήσουν σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης τόσο για τη ναυπηγοεπισκευή όσο και για το λιμάνι, έχοντας στο επίκεντρο την εργασία, την αξιοπρέπεια, τον άνθρωπο. Το σχέδιο της Αριστεράς θα δοκιμαστεί στην πράξη και, μάλιστα, σε αντιπαράθεση με τις φιλοδοξίες των δυνάμεων του κεφαλαίου. Η επόμενη μέρα των εκλογών στον Πειραιά θα ανδείξει δύο κόσμους σε σύγκρουση, στην πράξη. Η αντίσταση και η αξιοπρέπεια θα νικήσουν, ακόμα και αν έχουν να παλέψουν με τα πιο σκληρά, βίαια και αδίστακτα συμφέροντα του κεφαλαίου και των αφεντικών. Κερατσίνι, Δραπετσώνα και Πέραμα θα γίνουν οι δήμοι της αντίστασης και του αγώνα, πιάνοντας το νήμα από τις Σκουριές και την Κερατέα. Η μάχη για εμάς ξεκινάει τη Δευτέρα. 25 ψηφίζουμε, Δευτέρα τους νικάμε.